Nadal: 7 de Gener

Text de l'Evangeli (*Mt* 4,12-17.23-25): En aquell temps, quan Jesús va sentir que Joan havia estat empresonat, es retirà a la Galilea. I deixant Natzaret, se n'anà a viure a Cafarnaüm, vora el mar, als termes de Zabuló i Neftalí, per tal que es complís allò que s'havia anunciat per mitjà del profeta Isaïes, quan diu: Terra de Zabuló i terra de Neftalí, camí de la mar, dellà el Jordà, Galilea dels gentils; el poble que seia en tenebres ha vist una gran llum, i als qui vivien en una regió i una ombra de mort una llum els ha sortit (...).

La "llum" de Betlem

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, situats entre l'Epifania (=manifestació) del Senyor y el seu Baptisme (una segona "epifania"), ens centrem en el tema de la "llum", quelcom que amara l'enter cicle nadalenc. Ja a la litúrgia de la Santa Nit ressonava la idea —presa d'Isaïes— que "sobre les qui vivien en terra d'ombres, un llum brillà sobre ells".

La "llum" significa, sobretot, coneixement, veritat, en contrast amb la foscor de la mentida i de la ignorància. Així, la llum ens fa viure, ens indica el camí. Però, a més, en tant que dóna calor, la llum significa també amor. On hi ha amor, sorgeix una llum al món; on hi ha odi, el món resta en la foscor. Certament, a l'establia de Betlem apareix la gran llum que el món espera.

—La llum de Betlem mai s'ha apagat. On ha brollat la fe en aquell Nen, ha florit també la caritat. Des de Betlem una estela de llum, d'amor i de veritat impregna els segles.